

Jyväskylän Sataman Ilta
14.04.2018
Abe - uskon esikuva 6.
Jarmo Sormunen

LUPAUKSEN POIKA

JOHDANTO:

- Onko Sinun helppo luottaa toisten ihmisten lupauksiin?
- Mistä se riippuu? Mikä saisi Sinut luottamaan johonkuhun?
- Asian suruus vaikuttaa. Lupaajan persoonalla on iso merkitys. Aiempi kokemus ja toisten kokemukset kyseisestä henkilöstä vahvistavat tai murentavat tuota luottamusta.
- Miten helppo Sun on luottaa Jumalaan?
- Mitä isommasta päätöksestä on kyse, sitä vaikeampaa se yleensä on.
- Kristillisessä uskossa on kyse luottamuksesta lupaajaan.
- Kristillisen uskon ytimessä on lupaus syntien anteeksisaamisesta Jeesuksen sovitustyön kautta. Jumala on luvannut, että jokainen joka uskoo Jeesukseen, saa synnit anteeksi.
- Tämän uskominen vaatii yleensä toistoa, Jumalan lupauksen kuulemista uudelleen ja uudelleen.
- Jumala lupasi Aabrahamille pojan. Ja piti myös lupauksensa.

I MAHDOTON LUPAUS

Mies sanoi: ”Totisesti, minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saarella on poika.” 1Ms 18:10

- Aabraham oli lähes kolmenkymmenen vuoden ajan saanut Jumalalta useita lupauksia jälkeläisistä, siunauksesta ja maasta.
- Jumala siunaisi Aabrahamia antamalla hänelle suuren nimen, lahjoittamalla hänelle aivan tietyn maa-alueen, synnyttämällä hänestä suuren kansan, josta kansasta syntyisi Messias, joka pelastaisi koko ihmiskunnan.
- Se lupaus, johon kaikki nämä muut Jumalan lupaukset kulminoituivat, koski yhtä miespuoleista jälkeläistä, jonka A. saisi.
- Aabrahamin yritettyä nopeuttaa tuon lupauksen täyttymistä hankkimalla Saaran orjattaresta poikalapsen, Jumala täsmensi uudelleen lupauksen koskevan nimenomaan Saaraa.
- Kaksi enkeliä ja itse jumaluuden toinen persoona vierailivat Aabrahamin luona ja lupasivat Saaran saavan vuoden sisällä pojan.
- Tämän lupauksen suurin ongelma oli siinä, että se oli inhimillisesti katsottuna mahdotonta toteuttaa.
- Yhdeksänkymmentäyhdeksänvuotiaalla miehellä ei ollut enää mieskuntoa jäljellä. Eikä kymmenen vuotta nuoremmalla Saarallakaan ollut enää mahdollisuuksia saada lasta. Ja silti lupaus koski nimenomaan Saaraa.
 - Lapsettomuus on monille aviopareille kipeä ongelma tänäänkin. Lasta kun ei oteta, lapsi annetaan.

- Mutta jos joku meille tuttu lähes satavuotias pariskunta kipuilisi lapsettomuuden kanssa, me ehdottaisimme paapalle ja mummalle vähän pitempiä päiväunia tai vaihtaisimme keskustelun suosiolla säähän.
- Vaikka ihmisten elinikä, elinvoima ja sukukypsyys olivatkin tuohon aikaan erilaisia kuin nykyään, antaa Raamattu selvästi ymmärtää, että tämä Jumalan ilmoitus oli kaiken inhimillisen järjen vastainen.
- Ellei Jumalalla olisi kaikki valta. Ellei Hän voisi tehdä, mitä haluaa. Ja siksi luumme seuraavaa:

”Herra piti Saarasta huolen, niin kuin oli luvannut; ja Herra teki Saaralle, niin kuin oli puhunut. Ja Saara tuli raskaaksi ja synnytti Aabrahamille pojan hänen vanhoilla päivillään, juuri sinä aikana, jonka Jumala oli hänelle sanonut.”

“Ja Aabraham nimitti poikansa, joka hänelle oli syntynyt, sen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, lisäksi. Ja Aabraham ympärileikkasi poikansa lisäkin, tämän ollessa kahdeksan päivän vanha, niin kuin Jumala oli hänen käskenyt tehdä. Aabraham oli sadan vuoden vanha, kun hänen poikansa lisä syntyi hänelle. Ja Saara sanoi: "Jumala on saattanut minut naurunalaiseksi; kuka ikinä saa tämän kuulla, se nauraa minulle". Ja hän sanoi vielä: "Kuka olisi tiennyt sanoa Aabrahamille: Saara on imettävä lapsia? Ja nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään.” 1Ms 21:1-7

- Aabraham ja Saara ojentautuivat tuon lupauksen mukaan - uskossa!
- He uskoivat, että Jumala pystyy synnyttämään heidän kauttaan lapsen, vaikka he eivät itse siihen pystyisikään. Siksi he yrittivät saada lasta.
- Ja Jumala pysyi lupauksensa takana!
- Voimme vain kuvitella, millaisten tunnemyrskyjen läpi tämä nuoripari kulki.
- Sekä Aabrahamin että Saaran mielestä vanhuksille syntyvä poikalapsi tuntui varmasti kummalliselta ja hassulta. Eikä Saara voinut olla ajattelematta, mitä naapurit, sukulaiset ja koko heimon väki ajattelisi... Sängen inhimillistä!!
- Enkelien ja Herran vierailun yhteydessä Saara oli naurahtanut kuullessaan uutisen tulevasta lapsesta. Nyt tuo epäuskon sekainen nauru oli vaihtunut ilon ja kiitollisuuden ja jonkinlaisen noloudenkin nauruksi.
- Lupauksen poikalapsi sai nimekseen *lisak*, 'hän nauraa'. *lisak* siis kantoi nimessään koko elämänsä ajan sekä inhimillisen epäilyksen että Jumalan kaikkivaltiuuden muistoa.
- Jumala opetti Aabarahmille koko tämän elämän aikana oikeastaan yhtä läksyä: uskoa Jumalan lupaukseen!
- Myös apostoli Paavali korosti lupauksen merkitystä uskovan ihmisen elämässä. Usko tarttuu lupaukseen ja menee sinne, mihin lupaus vie.
 - Uskonelämä on kuin juna, jossa on kome vaunua.
 - Lupauksen veturi vetää uskon juna.
 - Uskon tavaravaunu tarttuu veturiin ja menee sinne mihin lupaus vie.
 - Tunteiden matkaustajavaunu tarttuu uskoon ja tulee perässä.
 - Joskus me kristittyinäkin laitamme oman uskomme vetämään junaamme. Mutta silloin uskonjunamme ei kulje kuin korkeintaan myötämäkeen. Niinkaun kuin tuntuu hyvältä.
 - Ja jos tunteiden vaunu vetää uskoamme, sama juttu.
 - Ainoa mahdollinen järjestys, jotta uskonjunamme menisi eteenpäin, on tämä: Jumalan sanan lupaus/ usko / kokemus.
- Opettaessaan uskonvanhurskaudesta, ihmisen pelastumisesta uskon kautta

- Kristukseen, Paavali viittasi useamman kerran Aabrahamin uskoon.
- Hän korosti, että pelastava usko ei luota omiin tekoihinsa, Mooseksen lain noudattamiseen tai omiin kokemuksiinsa. Se luottaa Jumalan lupaukseen.
- Kun apostoli viittaa Aabrahamiin, hän korostaa juuri tämän olleen se tärkein ja koko patriarkan elämää ohjaava periaatte.
- Luemme Roomalaiskirjeen neljännestä luvusta näin:

II USKO JA LUPAUS

Ei Jumala sen vuoksi luvannut Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen koko maailmaa perinnöksi, että Abraham noudatti lakia, vaan siksi, että Abraham luettiin vanhurskaaksi, kun hän uskoi. Jos näet perillisiä ovat ne, jotka vetoavat lain noudattamiseen, silloin usko menettää merkityksensä ja lupaus raukeaa. Laki tuo mukanaan Jumalan vihan; ellei ole lakia, ei ole rikkomustakaan. Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa. Näin lupaus on varma ja koskee kaikkia Abrahamin jälkeläisiä, ei vain niitä joilla on laki, vaan myös niitä joilla on Abrahamin usko. Rm 4:13-16

- Kun Aabraham sai lupauksen kansasta, maasta, siunauksesta ja Saaras-ta syntyvästä pojasta, juutalaisille myöhemmin niin tärkeätä Mooseksen lakia ei oltu vielä edes annettu.
- Siksi Paavali kirjoitti, että Aabraham sai lupauksen ilman lakia. Tätä oli tärkeätä korostaa ensimmäisille seurakunnille, sillä kaikkialla juutalaiset lainkiivailijat yrittivät tuoda evankeliumin rinnalle juutalaisen lain noudattamisen.
- Paavali korosti, että lakia ja evankeliumia ei pidä sekottaa keskenään.
- Aabraham sai ensin lupauksen, jonka sitten uskoi. Sen jälkeen hän ojentautui tuon lupauksen mukaan.
- On olemassa **Kahdenlaisia lupauksia:**
 - "Jos olet kiltti, niin isi vie sinut huomenna Särkänniemeen."
(Lakiin vetoava lupaus)
- Lomareissu edellyttää kiltteyttä, vanhempien tottelemista.
 - "Isi vie sinut huomenna särkänniemeen."
(Luottamukseen vetoava lupaus)
- Lomareissu ei edellytä muuta kuin uskomista, notta huomenna lähdetään.
- Lupaus, armo ja usko liittyvät yhteen. Laki ei kuulu tähän porukkaan.
- Laki herättää ihmisessä synnin, jonka se sitten tuomitsee.
- Laki suututtaa ja synnyttää vihaa Jumalaa ja totuutta kohtaan. Se ei synnytä uskoa. Laki ja armo, johon usko tarttuu, sulkevat toisensa pois.
- Lupaus synnyttää uskon.
- Kuten Aabraham uskoi Jumalan lupaukseen pojasta (vaikka tuo usko olikin välillä koetteilla ja heiveröistäkin), samoin kristitty uskoo Jumalan lupaukseen Pojasta, Jeesuksesta Kristuksesta.
- Kristillinen usko on aina uskoa lupaukseen. Meille käy niinkuin Jumala lupaa. Ja Hän lupaa pelastaa, pyhittää ja viedä taivaaseen!
- Sovellutus:**
 - Lain julistus ei synnytä uskoa, se kyllä pysäyttää ja herättää.
 - Me tarvitsemme lain julistusta nähdäksemme miten paljon tarvitsemme armoa.
 - Mutta laki ei saa aikaan elämää, lupaus armosta sen sijaan saa.
 - Lupaus, evankeliumi syntien anteeksisaamisesta synnyttää uskoa.
 - Siksi kannattaa ruokkia itseään evankeliumilla.

III AABRAHAM ON ESIKUVA MEILLE

- Me olemme nyt seuranneet Aabrahamin elämää kuuden opetuksen verran.
- Näin päätteeksi mä haluan tiivistää koko Aabrahamin elämän ydinopetuksen - Uuden testamentin kautta.

”...Niin kuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Rm 4:17-22

- Aabraham uskoi **Jumalaan, joka luo kuolleesta elävää.**
- Aabraham uskoi tähän kolmellakin tavalla:
 - Hän uskoi, että Jumala pystyisi synnyttämään hänen kuolettuneesta ruumiista vielä jälkeläisen.
 - Hän uskoi, että tästä jälkeläisestä voisi vielä syntyä monia kansoja, niin kuin Jumala lupasi.
 - Hän uskoi, että Jumala pysyi herättämään tämän jälkeläisen kuolleista.
- Aabraham uskoi **ihmeitä tekevään Jumalaan.** Hän uskoi, että Jumala pystyy "nyhjäisemään tyhjistä".
- Aabraham uskoi **luotettavaan Jumalaan.** Vaikka olosuhteet puhuivat sitä vastaan, hän ei epäillyt lupausta, koska sen antoi Jumala itse. Hän luotti lupajaan enemmän kuin inhimillisiin mahdollisuuksiin.
- Aabraham uskoi **ylösousemuksen Jumalaan.** Jumalaan joka pystyy kuolleistakin herättämään.
- **Sovellutus:**
 - Mekin uskomme Jumalaan, joka synnyttää kuolleesta elämää.
 - Olemme luonnostamme hengellisesti kuolleita, emmekä tunne Jumalaa.
 - Hänen sanansa synnyttää meissä uskon Jeesukseen ja synnyttää meidät elämään.

Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden. Rm 4:23-25

- Paavalin mukaan mekin pelastumme samanlaisella uskolla kuin Aabraham.
- Meillekin luetaan usko Jumalaan ja Hänen lupaukseensa vanhurskaudeksi.
- Jumala pelastaa kaikkina aikoina samoin perustein!
- Aabraham uskoi ylösousemuksen Jumalaan.
 - Mekin pelastumme uskomalla Jumalan herättäneen Jeesuksen kuolleista.
- Aabraham pelastui uskomalla ihmeitä tekevään Jumalaan.

- Mekin joudumme uskomaan syntimme anteeksi olosuhteista huolimatta.
- Aabraham tarvitsi yhä uutta lupausta ja uutta sitoutumista tähän lupaukseen - ainakin kuusi kertaa!
 - Mekin joudumme yhä uudelleen tämän saman ratkaisun paikalle: “Uskonko syntini anteeksi ylösnousseen Kristuksen tähden - tuntui miltä tuntui?”
- Meille opetetaan samoja läksyjä kuin Aabrahamille - uskomaan kokonaan Jumalan armon päälle.
- Sinä saat uskoa syntisi anteeksi. Jumala ei lue niitä Sinulle. Jeesus on kuollut Sinun rikostesi tähden ja noussut ylös kuolleista. Sinä saat uskoa itsesi kokonaan synnittömäksi.

Pelastava usko on luottamista Jumalan lupaukseen, että Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus sovitti meidän syntimme!